

tilstrækkelig opmærksomme og tilstrækkelig paapasselige, stadig væk sørger for at være paa Højdepunktet med Hensyn til vort Smørs Kvalitet, med Hensyn til Emballering o. s. v., vil vi ogsaa trods alt kunne bevare vor gode Stilling paa det engelske Marked. Det saa en lille Tid i Slutningen af 1925 ikke saa godt ud, idet Priserne da var urimeligt smaa, men heldigvis har det allerede i det nye Aar rettet sig, saaledes at Smørpriserne nu staar i et passende Forhold til Priserne paa Foderstoffer. En saadan Stilling vil forhaabentlig ogsaa kunne bevares i den kommende Tid, og hertil var det, at dette Lovforslag skulde hjælpe. Jeg skal derfor anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget og eventuelt i et Udvalg, hvis det ønskes.

Kyed: Hvis man gaar tilbage i Mejerbrugets Historie, er det en fast Regel, at hver Gang vi har en Krise paa Verdensmarkedet med Hensyn til vor Smørafsetning, kommer der et Lovforslag fra Ministeriet. Det er gaaet saadan i den sidste Snes Aar eller længere, og flere af de Bestemmelser, der er kommet, har det været ganske naturligt at indføre. Men man skal paa den anden Side være noget forsigtig, for selv om ogsaa jeg hører til dem, der mener, at man ikke skal være bange for skærpet Kontrol overfor Mejerierne, overfor Bestyrere og Producenter, mener jeg dog, at man ikke i alt for stærk Grad skal lade sig skræmme til at indføre en saadan Kontrol, fordi der er en øjeblikkelig Krise.

Dette Forslag til Lov begrundes med den stigende Konkurrence paa Verdensmarkedet. I Lovforslagets Bemærkninger fremfører man, at det er særlig New Zealand, Australien og Argentina, man har denne stigende Konkurrence med. Gaar man tilbage i Tiden, vil man se, at i 1911 var det andre Lande, der var fremme, da talte man særlig om Irland og Sibirien. Nu maa man ikke falde for den Fristelse at tro, at en udvidet Smørproduktion i enkelte andre Lande er ensbetydende med Tilbagegang i Afsætningsmulighederne for vort Lands Produktion. Efter Lovforslaget og de Udtalelser, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremsatte, at dømme synes det, som om man gerne vil give det Udseende af, at det er det afgørende. Men Spørgsmaalet er dette, om Forbruget af Smør i Verden er steget i samme Grad som Produktionen.

Dette har hidtil været Tilfældet. Vi behøver til Bekræftelse heraf kun at undersøge, hvorledes Smørindførselen til vor Ho-

vedaftager, England, har været i de sidste 25 Aar. I 1900 importerede England 175 Mill. kg Smør, og i 1925 var Indførselen steget til 300 Mill. kg. Det er jo en saa voldsom Stigning, at den ganske naturnødvendigt har medført, at andre Lande end de, der i 1900 importerede Smør til England har kunnet udvide deres Smørproduktion. Danmarks Part af Importen til England er praktisk talt den samme i Dag som for 25 Aar siden, og det er ikke, fordi vi ikke i dette Tidsrum har forøget vor Smørproduktion, men Sagen er, at vi har fundet andre Afsætningsmarkeder for den Forøgelse, der er sket. Vor Andel i Importen til England var omkring 1900 ca. 100 Mill. kg; Tallet er omtrent det samme i Dag.

Det, jeg her har nævnt, viser, at man ikke bør tro, at det, at andre Landes Tilførsel af Smør til England er steget, er ensbetydende med, at vi bliver konkurreret ud af det engelske Marked eller andre Smørmarkeder i Europa. Sagen er ganske simpelt den, som det fremgaar af, hvad jeg har sagt, at andre Lande har kunnet tilfredsstille det forøgede Forbrug, vi ikke har været i Stand til at tilfredsstille. Derfor er Spørgsmaalet for os i første Række ikke, om vi kan hævde den kvantitative Stilling, vi har, men om vi kan hævde den kvalitative, beholde det Forspring, vi har paa Kvalitetens Omraade og med Hensyn til Prisen paa Smørret fremfor andre Lande.

Jeg er ganske overbevist om, at der endnu er et Arbejde at gøre for at beholde det Forspring, men det gælder da ogsaa om at sætte Kræfterne ind der, hvor der er størst Virkning og størst Vinding at vente. I den Forbindelse vil jeg gøre opmærksom paa, hvad ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var inde paa, at man i stærkere Grad bør udnytte den geografiske Beliggenhed, vi har. Thi bortset fra Irland og Holland er Danmark det smørproducerende Land, som har den bedste geografiske Beliggenhed. Vi ligger nærmest ved Smørmarkederne, hvoraf det engelske er det betydeligste. Deri har vi en stor Fordel fremfor vore største Konkurrenter: New Zealand, Australien og Argentina. Denne Fordel maa vi søge at udnytte paa bedste Maade.

Den Tid, der kommer, vil uden Tvivl kræve betydelig større Opmærksomhed fra ansvarlig Side indenfor Landbruget i Henseende til at benytte vor Beliggenhed gennem et bedre og mere tidssvarende Samarbejde mellem Producenter, Eksportører og Transportinstitutioner end det, der hidtil har været. Efter mit Skøn har Samarbejdet